

Sygn. akt IV U 405/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 kwietnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 kwietnia 2015r. w S.

odwołania M. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 4 lutego 2014 r. Nr (...), znak: (...)

z udziałem zainteresowanego A. J. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą A. (...) A. J. (1) w S.

w sprawie M. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że M. J. jako osoba współpracująca przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej u płatnika składek A. J. (1) prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą A. (...) A. J. (1) w S. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 września 2013 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz M. J. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 405/14

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z 4 lutego 2014 r. znak: (...) organ rentowy na podstawie art.83 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 68 ust. 1 pkt 1 lit.a, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 5 i art. 38 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że M. J. jako osoba współpracująca przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej u płatnika składek A. J. (1) A. (...) nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 1 września 2013 r.

W uzasadnieniu swojej decyzji organ rentowy, powołując się na przepisy prawa i orzecznictwo Sądu Najwyższego, wskazał, że w jego ocenie nie można uznać pomocy udzielonej przedsiębiorcy A. J. (1) przez jego małżonkę M. J.,

za współpracę przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej, która powodowałaby powstanie obowiązku ubezpieczeń: emerytalnego, rentowego i wypadkowego od dnia 1 września 2013 r. Zdaniem organu rentowego, zadeklarowanie znacząco wyższej podstawy wymiaru składek, niż minimalna obowiązująca osoby znajdujące się w podobnej sytuacji, miało na celu uzyskanie prawa do wysokiego zasiłku macierzyńskiego. W ocenie (...) Oddział w S. złożone przez płatnika składek wyjaśnienia, w których przyznał, że zgłoszenie M. J. do ubezpieczeń społecznych spowodowane było koniecznością jego wyjazdu do Austrii i Wielkiej Brytanii, w celu prowadzenia rozmów z kontrahentami, nie są wiarygodne, z uwagi na fakt pozostawania w owym czasie przez wymienioną w ciąży. Organ rentowy nie uznał za wiarygodne, że przez siedem lat prowadzenia działalności gospodarczej przez A. J. (1) nie było konieczności wyjazdów służbowych w związku z prowadzoną działalnością, a akurat na dwa i pół miesiąca przez porodem M. J., od dnia 1 września 2013 r. zaistniała konieczność współpracy z żoną w tak stałym i wymiernym charakterze, który powodowałby obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym. Poza tym organ rentowy wskazał, że A. J. (1) w złożonych wyjaśnieniach stwierdził, że jego firma to jednoosobowe przedsiębiorstwo, które prowadzi sam i nie zatrudnia żadnych pracowników administracyjnych, zaś żona, do sierpnia 2013 r. okazjonalnie pomagała mu w prowadzeniu działalności. Ponadto, organ rentowy powołał się na konta ubezpieczeń społecznych M. J., z których wynika, że od dnia 1 kwietnia 2010 r. do dnia 1 września 2013 r. wymieniona nie figurowała jako osoba zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z żadnego tytułu. (...) Oddział w S. stwierdził, że dokumentacja, która została złożona przez M. J. nie potwierdza wykonywania przez nią współpracy rodzącej obowiązek ubezpieczeń społecznych. Organ rentowy przyznał, że jedynie na fakturach wystawianych dla zagranicznych nabywców usług figurują czytelne podpisy M. J. jednakże, nie można na ich podstawie określić faktycznego wkładu pracy osoby zgłoszonej do podlegania ubezpieczeniom społecznym. Organ rentowy zakwestionował również, że M. J., w czasie nieobecności męża, faktycznie zawierała umowy o pracę z pracownikami zatrudnionymi w przedsiębiorstwie (...). Powyższe argumentował tym, że na umowach stwierdzono, że umowy zostały zawarte przez przedsiębiorstwo (...). H.U. A. J. (1) reprezentowane przez A. J. (1), a jedna z umów została zawarta w dniu 31 sierpnia 2013 r., a więc w czasie, gdy M. J. nie była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych jako współpracująca z mężem. Ponadto organ rentowy powołał się na zestawienia księgi przychodów i rozchodów za okres 1/2012- 10/2013, z których nie wynika, by przychody przedsiębiorstwa znacząco wzrosły w okresie zgłoszenia M. J. jako osoby współpracującej. (...) Oddział w S. powołał się na orzecznictwo, które stwierdza, że pomoc udzielana przez małżonka w prowadzonej przez drugiego małżonka działalności gospodarczej, w ramach ustawowego obowiązku wzajemnej pomocy, jest normalną konsekwencją współdziałania małżonków na rzecz założonej rodziny.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła M. J. zaskarżając niniejszą decyzję w całości i wnosząc o jej zmianę poprzez ustalenie, że od dnia 1 września 2013 r. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Zaskarżonej decyzji odwołująca zarzuciła naruszenie art. 83 kc, art. 8 ust. 11 oraz art. 13 pkt 5 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 12 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że zgłoszenie jej osoby nie nastąpiło w związku z ciążą, w której się znajdowała i w celu otrzymania zasiłku macierzyńskiego, lecz było spowodowane wzrostem konkurencji na rynku i koniecznością utrzymywania przez A. J. (1) dotychczasowych klientów, co wiązało się z coraz częstszymi wyjazdami za granicę. Powyższe doprowadziło, że dotychczasowa okazjonalna pomoc M. J. przy prowadzeniu działalności gospodarczej męża stała się niewystarczająca. W obliczu konieczności zatrudnienia pracownika zajmującego się sprawami administracyjnymi, uznano, mając na uwadze wykształcenie M. J., która ukończyła zarządzanie i marketing, jej doświadczenie, uznano, że to właśnie żona płatnika będzie najwłaściwszą osobą do zajmowania się sprawami administracyjnymi związanymi z działalnością prowadzoną przez A. J. (1). M. J. podniosła, że to ona wystawiała faktury sprzedaży, rozliczała kierowców z podróży zagranicznych oraz dokonywała płatności za zobowiązania. Ubezpieczona podniosła, że na umowach o pracę zawieranych z pracownikami przedsiębiorstwa (...), widnieją jej podpisy, a ponadto przed podpisaniem przytoczonych umów, przeprowadzała postępowanie rekrutacyjne. Zgłoszoną podstawę wymiaru składek odwołująca się uzasadniała wysokim przychodem przedsiębiorstwa. M. J. stwierdziła, że jej pomoc udzielana mężowi przy prowadzeniu działalności gospodarczej nadal, począwszy od 1 września 2013 r. ma charakter stały (odwołanie k. 2-5).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że materiał dowodowy zebrany w sprawie sprzeciwia się uznaniu, że ubezpieczona rzeczywiście może być uznana za osobę współpracującą przy prowadzeniu działalności gospodarczej przez męża. Uzasadniając powyższe, (...) Oddział w S. wskazał, że przez siedem lat prowadzenia działalności A. J. (1) nie zgłosił swojej żony do ubezpieczeń społecznych jako osoby współpracującej, a powyższego dokonał na dwa i pół miesiąca przed porodem. Ponadto, organ rentowy wskazał, że nie można określić współpracy M. J. przy prowadzeniu działalności gospodarczej męża jako stałej, systematycznej oraz znaczącej, z uwagi na to, iż trwała ona zaledwie dwa miesiące i nie odnotowano w tym okresie znaczącego wzrostu przychodów. (...) Oddział w S. wskazał również, że z dokumentów przedstawionych przez ubezpieczoną nie wynika, że faktycznie wykonywała ona czynności w ramach współpracy z A. J. (1) (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k. 6-8).

Sąd ustalił, co następuje:

A. J. (1) od 2007 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą w zakresie usług (...). Miejszem prowadzenia działalności jest G. (bezsporne).

W sierpniu 2013 r. nasiliła się współpraca A. J. (1), w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w zakresie usług transportowych, z (...). Przedsiębiorstwo (...) zajęło się obsługą transportu w kierunku (...). W wyniku powyższego, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwiększyła się ilość pracy administracyjnej do wykonania. A. J. (1) zajmował się dokonywaniem przeładunków i nie mógł jednocześnie prowadzić dokumentacji swojej firmy (zeznania A. J. (1) k.46v-47v, nagranie min. 00:03:15 - 00:13:00, M. J. k.38v-39v nagranie min. 00:26:50-00:45:21)

Zwiększenie współpracy A. J. (1) w zakresie działalności znalazło odzwierciedlenie w rejestrze sprzedaży VAT za okres od lipca 2013r. do grudnia 2013 r., podatkowej księdze przychodów i rozchodów za grudzień 2013 r. i grudzień 2012 r., zestawienia faktur za okres od 01.07.2013 r. do 31.12.2013 r. (k.36).

W związku z zwiększoną ilością pracy w przedsiębiorstwie męża, M. J. zaczęła od 1 września 2013 r. pomagać mężowi w prowadzonej działalności gospodarczej. Codziennie przyjeżdżała z miejsca zamieszkania do G., gdzie znajduje się miejsce prowadzenia działalności przez A. J. (1). Na jesieni 2013 r. A. J. (1) kupił auto służbowe, którym jego żona dojeżdżała do pracy. Odległość pomiędzy miejscem zamieszkania, a siedzibą prowadzonej działalności wynosi 8 km, dojazd samochodem zajmował M. J. ok 10 min. M. J. zajęła się prowadzeniem księgowości, rozliczaniem z ZUS, urzędem skarbowym wydawaniem kierowcom dokumentów, faktur, rozliczaniem z paliwa, rekrutacją pracowników. M. J. pracowała w G. w godz. 8-16. Na fakturach związanych z prowadzeniem przedsiębiorstwa (...) wystawianych w okresie od września do listopada 2013 r. widnieją podpisy M. J., co potwierdza, że niniejsze faktury zostały przez nią wystawione. Ubezpieczona rozliczała kierowców z kart podróży, wyliczała im wysokość diet i ryczałtów za podróże służbowe, wypłacała im należności z tego tytułu, rozliczała zużyte paliwo przez kierowców. Kierowcy oddawali jej CMR-y, listy przewozowe, paragony z wydatków poniesionych w czasie podróży (kopie faktur k. 166-138 akt organu rentowego, zeznania: A. G., k. 38, nagranie min. 00:12:25-00:23:25, G. M. k. 27v, nagranie min.00:08:42- 00:20:59, E. J. nagranie min. 00:20:59 – 00:35:08, A. J. (2) k. 28-28v nagranie min. 00:35:08 – 00:47:31, M. J. k.38v-39, nagranie 00:26:50-00:45:21, A. J. (1) k.47, nagranie min. 00:13:00-00:31:17).

Od września 2013 r., w czasie, gdy M. J. wykonywała prace administracyjne, dziećmi jej i A. J. (1), poza okresem, który spędzały w szkole, zajmowała się A. P., matka ubezpieczonej. A. P. sprawowała opiekę nad dziećmi przynajmniej 8 godz. dziennie, tj. od rana do czasu powrotu córki z pracy w G., czyli do ok. godz. 16-17 (zeznania A. P. k. 37v-38, nagranie min. 00:6:41- 00:12:25).

W chwili rozpoczęcia współpracy w przedsiębiorstwie męża, M. J. była w ciąży (bezsporne). W okresie ciąży ubezpieczona czuła się dobrze, do czasu porodu współpracowała z płatnikiem składek przy prowadzenia przez niego działalności gospodarczej.

Po urodzeniu dziecka, do chwili obecnej, M. J. pomaga mężowi przy współpracy związanej z prowadzoną działalnością gospodarczą (zeznania A. J. (1) k.47, nagranie min. 00:17:09-00:20:36, A. P. k. 37v-38, nagranie min. 00:6:41-00:12:25).

M. J. i A. J. (1) są małżeństwem, prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, wspólnie mieszkają, mają troje dzieci, podejmują wspólne decyzje dotyczące sfery ich życia rodzinnego i finansowego, w tym prowadzonej działalności gospodarczej.

W dniu 29 listopada 2013 r. M. J. wniosła o udzielenie jej zasiłku macierzyńskiego od dnia 18 listopada 2013 r. (wniosek k.38 akt organu rentowego).

Decyzją nr (...) r. z dnia 4 lutego 2014 r. (...) Oddział w S. stwierdził, że M. J. jako osoba współpracująca przy prowadzeniu działalności gospodarczej A. J. (1) nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu w okresie od 1 września 2013 r.(decyzja z dn. 04.02.2014 r. k. 314-308 akt organu rentowego).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, obdarzonego przez Sąd wiarygodnością.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. J. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do art. 6 ust.1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Zgodnie zaś z art. 12 ust. 1 tej ustawy w/w osoby podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 11 w/w ustawy za osobę współpracującą z osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz zleceniobiorcami, o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 4 i 5, uważa się małżonka, dzieci własne, dzieci drugiego małżonka i dzieci przysposobione, rodziców, macochę i ojczyma oraz osoby przysposabiające, jeżeli pozostają z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym i współpracują przy prowadzeniu tej działalności lub wykonywaniu umowy agencyjnej lub umowy zlecenia; nie dotyczy to osób, z którymi została zawarta umowa o pracę w celu przygotowania zawodowego.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego bezspornie wynika, że A. i M. J. prowadzą wspólne gospodarstwo domowe, o czym świadczy, fakt że wspólnie mieszkają, mają wspólny budżet, wychowują troje dzieci. Powyższa okoliczność nie była również sporna w niniejszej sprawie.

Aby uznać, że M. J. jest osobą współpracującą koniecznym jest wykazanie, że ubezpieczona współpracuje przy prowadzeniu działalności gospodarczej ze swoim mężem A. J. (1).

Jak wskazuje orzecznictwo (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 30.09.2013r., III AUa 2274/12) z wykładni literalnej wynika, że termin "współpraca" przy prowadzeniu działalności, którym operuje art. 8 ust. 11 ustawy systemowej zakłada, że współpracujący ma istotny wpływ na tę działalność. Wartość działania w ramach współpracy musi być także znacząca pod każdym względem m.in. ekonomicznym, czy organizacyjnym. Z terminem "współpraca" wiąże się także cecha stałości, w sensie stabilności ekonomiczno - zawodowej osoby zainteresowanej. Ważne jest istnienie pewnego związania z pracą wykonywaną w ramach współpracy przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Zasadne jest też przyjęcie, że wykonywana przez osoby współpracujące działalność powinna charakteryzować się zorganizowaniem i pewną ciągłością. Ponadto, Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu do wskazanego wyroku, za współpracującego przy prowadzeniu działalności pozarolniczej można uznać tylko taką osobę, która na rzecz tej działalności wykonuje prace takiego rodzaju, rozmiaru i częstotliwości, które mają wymiar ekonomiczny i

organizacyjny na tyle istotny, że mogą być postrzegane jako współpraca przy prowadzeniu tej działalności. Dodatkowo, współpracy w prowadzeniu działalności gospodarczej należy upatrywać nie tylko pracy na rzecz tego przedsięwzięcia, ale także współudziału w prowadzeniu działalności m.in. w sferze organizacyjno-funkcjonalnej.

W ocenie Sądu, materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie pozwala przyjąć, że praca wykonywana przez M. J. w firmie (...) od dnia 1 września 2013 r. wyczerpuje zakres pojęcia współpracy użytego w art. 8 ust. 11 przytoczonej ustawy. Z zeznań świadków wynika bowiem, że w sierpniu 2013 r. zwiększył się zakres współpracy A. J. (1) z (...) w ramach prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w zakresie usług transportowych. Powyższe znajduje również potwierdzenie w podatkowej księdze przychodów i rozchodów, z której wynika zwiększenie wartości sprzedaży brutto w przedsiębiorstwie (...). W sierpniu obrót ze sprzedaży towarów i usług wyniósł bowiem 551672,24 zł, a w lipcu 250355,81 zł. następnie od września do listopada 2013 r. wysokość przychodów wahała się od 346070,62 zł do 374810,57 zł (k.32)

Sąd uznał, że zeznania świadków, ubezpieczonej i zainteresowanego są wiarygodne. Wyłania się z nich logiczny i spójny obraz, zgodnie z którym M. J. rozpoczęła od 1 września 2013 r. współpracę przy działalności gospodarczej jej męża. Powodem powyższego było zwiększenie ilości pracy w przedsiębiorstwie (...) związane z zamówieniami otrzymanymi od (...) i z wykonywanymi przeładunkami towaru na terenie siedziby firmy w G.. A. J. (1) nie mógł podolać wszystkim obowiązkom związanym z prowadzeniem działalności gospodarczej, dlatego sprawami administracyjnymi oraz związanymi z księgowością zajęła się M. J.. W ocenie Sądu, za wiarygodne należy uznać, że rozpoczęcie współpracy odwołującej się nastąpiło w dniu 1 września 2013 r., czyli w czasie, gdy dzieci odwołującej rozpoczęły naukę w szkole. W wyniku powyższego odwołująca się miała więcej czasu i mogła zająć się współpracą przy prowadzeniu działalności męża przez 8 godzin dziennie. Nie budzi również wątpliwości to, że w czasie, gdy M. J. pracowała w miejscu prowadzenia działalności w G., dwójką jej dzieci opiekowała się ich babcia, A. P.. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że M. J. zajmowała się sprawami z zakresu księgowości, rozliczaniem z ZUS, urzędem skarbowym oraz sprawami administracyjnymi związanymi z wydawaniem pracownikom odpowiednich dokumentów oraz rozliczaniem ich z paliwa, podróży służbowych, wystawianiem i przyjmowaniem faktur, wykonywaniem płatności na rzecz ZUS-u, Urzędu Skarbowego, wypłacaniem należności z tytułu podróży służbowych pracownikom. Fakt przygotowywania dokumentacji do ZUS-U, Urzędu Skarbowego, wystawiania faktur, wykonywania płatności, rozliczania kierowców wynika zarówno z zeznań świadków przesłuchanych w niniejszej sprawie, jak i z faktur wystawianych w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa, na części z nich widnieją bowiem podpisy ubezpieczonej jako osoby upoważnionej do ich wystawienia (k. 186-240 akt organu rentowego). Zdaniem Sądu, działalność M. J. należy uznać za współpracę w prowadzeniu działalności gospodarczej jej męża, w rozumieniu art. 8 ust. 11 przywołanej ustawy. Niewątpliwie, zakres obowiązków, które wykonywała odwołująca się uzasadnia zakwalifikowanie jej działania jako zawierającego istotny wpływ na prowadzenie przedsiębiorstwa przez A. J. (1). Ubezpieczona bowiem od 1 września 2013 r. wykonywała swoje obowiązki codziennie, przez 8 godzin. Ponadto nie budzi wątpliwości, że bez udziału M. J., koniecznym byłoby zatrudnienie przez A. J. (1) dodatkowego pracownika, który zajmowałby się pracami administracyjnymi i księgowością. Pracę wykonywaną przez odwołującą należy uznać również za stałą. Od 1 września 2013 r. do chwili porodu, M. J., co potwierdzili świadkowie, codziennie pracowała przez 8 godzin w biurze w G.. Obowiązki związane z wychowywaniem dwójki dzieci oraz ciąży, w której znajdowała się M. J. nie stały na przeszkodzie, aby wykonywała ona pracę we wskazanym wymiarze, ponieważ, jak wskazano wcześniej, dzieci uczęszczały do szkoły i znajdowały się pod opieką babci, zaś odległość od miejsca zamieszkania ubezpieczonej do G. wynosiła 10 km, a ubezpieczona pokonywała tę trasę samochodem. Należy mieć również na uwadze, że ubezpieczona po porodzie w dalszym ciągu współpracuje z mężem przy prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Dlatego też, zdaniem Sądu, organ rentowy błędnie przyjął, jakoby głównym celem zgłoszenia M. J. do ubezpieczeń społecznych była ciąża odwołującej się i chęć uzyskania prawa do zasiłku macierzyńskiego. Z faktu, że okres wykonywania współpracy przez odwołującą wynosił ok. 2 miesiące, na co powoływał się organ rentowy, nie stanowi podstawy do stwierdzenia, że tej współpracy nie było, skoro ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego

bezsprzecznie wynika, że mimo ciąży ubezpieczona współpracowała z A. J. (1) przy prowadzonej przez niego pozarolniczej działalności gospodarczej. Praca ubezpieczonej cechowała się istotnym wymiarem ekonomicznym i organizacyjnym.

Podsumowując Sąd stwierdził, że zachodzą wszystkie podstawy do uznania ubezpieczonej za osobę współpracującą.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że M. J. jako osoba współpracująca przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej u płatnika składek A. J. (1) podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu od dnia 1 września 2013 r. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd oparł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 kpc w zw. z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.